

свадьба, и на послѣдокъ рече: Азъ долженстввамъ себѣ си на старый си отецъ, които си е изгубилъ и зрѣніе то; моля ти са да благоизволиши да мѣ испратиши, защо то си и майка ми чакатъ мѣ неутешени.

§. 132. Товіево вращанье и исцѣленіе на Тевітови те очи.

Товіевы тѣ родители неутешимы чаканъ негово то дошествіе ежедневно, и вѣхъ твърдѣ нажалени и оукални, защо го вѣхъ пѣстили, и най много майка мѣ, която непрестанно обезпокоеше старца. Она комай всакъ день сѣдѣше на ближнѣ тѣ могилаж плачешкомъ и пригледваше, дано бы видѣла сына си ѿ далечь. — А старца ѣхъ оутѣшаваше, какъ Богъ ще прати Ангела, които ще го доведе оупазенъ.

А они като приближиха на Ниневи, Товіа съ другара си само отѣлиса ѿ кирвана и понапрѣдѣва, а кѣче то мѣ привѣгна напредѣ имъ и занеси вѣсть тѣхъ на пришествіе то имъ: Товіева та майка дѣто ги чакаше на могилаж тѣхъ съ съязы, видѣ ги отъ далечь и зарадвана привѣга сѣдома си; и даде тѣмъ радостнѣхъ вѣсть на старца, които едвамъ съ помощь могалъ е да стане и да пріемни въ лоно ти си любезный си сынъ, когото налюби благотворно. Въ той часъ извади Товіа, по Ангеловъ сѣвѣтъ, рывенъ тѣхъ жлець, и помаза очи те на отца си защо то е была цѣрь за очеволь: И въ той часъ хвати да излазе ѿ тѣхъ вѣлина, както шичена шѣлювка. Помыслите съ какъ и колько голѣмъ радость оувидѣла той старецъ сына си, като са изчистиха слѣпи тѣ мѣ очи и провидѣ пакъ изново! Но тій радостни зари, които оугрѣха всички тѣ домашны, подерь 7 дни, като приспѣ и Сарра съ слѣгы тѣ си и съ полкинъ тѣхъ на отеческо то си богатство, което носаше въ даръ оумножихася премного, и подкараха ги да направятъ 7 днешенъ сѣверъ и да са веселятъ съ роднины тѣ и пріатели тѣ си.